

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoE/20/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814213891
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814213891.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného : C. s.r.o., so sídlom H., C. XX, IČO 35 807 598, v konaní zastúpeného Q. C. s.r.o., so sídlom H., K. 4, IČO: 36 864 421 proti povinnému : W. G., bytom S. XXX/XX, F. Y., o vymoženie istiny 1.092,06 Eur s príslušenstvom, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č.k. 9Er/2938/2014-21 zo dňa 22. októbra 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa exekučné konania v danej exekučnej veci zastavil. Uviedol, že oprávnený sa návrhom spísaným do zápisnice dňa 21.05.2014 domáhal proti povinnému vykonania exekúcie pre vymoženie istiny vo výške 1.092,06 Eur, na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom H., Y. rameno 8, IČO 35 922 761 sp.zn. SR 1946/06 zo dňa 19.06.2006, ktorý podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť dňa 03.07.2006 a vykonateľnosť dňa 06.07.2006. Z úradnej činnosti mal súd prvého stupňa za preukázané, že exekúcia vedená pod spisovou značkou 9Er/2057/2006 (EX 1543/2006) v prospech oprávneného C., s.r.o. H., C. č. XX, IČO 35 807 598 proti povinnému W. G., bytom S. XXX/XX, F. Y., bola uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 9Er/2057/2006-27 zo dňa 04.04.2012 vyhlásená za neprípustnú a zastavená podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku z dôvodu rozporu exekučného titulu so zákonom a toto uznesenie v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2CoE/223/2014-41 zo dňa 06.08.2012 nadobudlo právoplatnosť dňa 20.09.2012. Exekučným titulom v tomto a vo vyššie uvedenom exekučnom konaní je ten istý rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom H., Y. rameno 8, IČO 35 922 761 sp. zn. SR 1946/06 zo dňa 19.06.2006. Z uvedeného je teda zrejmé, že exekučné konanie vedené pod spis. zn. 9Er/2057/2006 sa viedlo na podklade toho istého exekučného titulu ako toto exekučné konanie a vo vzťahu k tým istým účastníkom konania, pričom zhodný je aj vymáhaný nárok oprávneného, resp. časť nároku oprávneného voči povinnému. Tieto skutočnosti súd prvého stupňa posúdil podľa § 103, § 104 ods. 1, § 159 ods. 3, § 167 ods. 2 a § 251 ods. 4 O.s.p. a uviedol, že existencia právoplatného rozhodnutia o veci prekážkou toho, aby sa o rovnakej veci opätovne konalo a rozhodovalo (prekážka res iudicata). O prekážku res iudicata ide vtedy, ak sú súčasne splnené tri podmienky: 1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté, 2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi a 3. o tej istej veci. O rovnakú vec ide tam, kde sa medzi tými istými účastníkmi konania rozhoduje o nároku, ktorý sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. V exekučnom konaní o rovnakú vec ide napr. vtedy, ak sa ten istý oprávnený domáha voči tomu istému povinnému vymoženia pohľadávky na základe totožného exekučného titulu, pričom v predchádzajúcom exekučnom konaní súd exekúciu v súlade s § 57 ods. 2 Exekučného poriadku s poukazom § 45 ods. 1, 2 Zákona o rozhodcovskom konaní ex officio v plnom rozsahu zastavil pre rozpor exekučného titulu so zákonom, keď rozhodcovský rozsudok posúdil ako nespôsobilý exekučný titul. Pokiaľ ide o okruh účastníkov, konanie sa týka tých istých účastníkov aj vtedy, ak na mieste niektorého z účastníkov je jeho právny nástupca (univerzálny

alebo singulárny). Prekážka právoplatne rozhodnutej veci - res iudicata, ktorá vyplýva z ust. § 159 ods. 3 O. s. p., patrí medzi neodstrániteľné podmienky konania v zmysle § 103 a § 104 ods. 1 O. s. p. a bráni tomu, aby vec, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, bola opäť prejednaná. Rovnakou vecou je uplatnenie toho istého nároku alebo stavu, o ktorom bolo už právoplatne rozhodnuté, pokiaľ je súčasne daná totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, ak ten istý nárok alebo stav, vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, ktorými bol už uplatnený (z rovnakého stavu). Ide o procesné vyjadrenie ústavnoprávnej zásady ne bis in idem, teda nie dvakrát o tej istej veci. Keďže v tomto exekučnom konaní sp.zn. 9Er/2938/2014 je podkladom pre vymożenie pohľadávky oprávneného proti povinnému ten istý rozhodcovský rozsudok, v súvislosti s ktorým už súd vo svojom skoršom rozhodnutí č.k. 9Er/2057/2006-27 zo dňa 04.04.2012 jednoznačne konštatoval, že nie je spôsobilým exekučným titulom, súd je toho názoru, že za týchto podmienok ide o prekážku rozhodnutej veci a toto exekučné konanie je potrebné zastaviť podľa § 104 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý navrhol jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Mal za to, že v danej fáze exekučného konania nemôže súd rozhodnúť o zastavení exekučného konania. Súd rozhoduje len o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a preto sú prípustnými výsledkami tejto fázy exekučného konania len buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo vydanie uznesenia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/108/2012, ktorý vyslovil, že tým, že exekučný súd exekučné konanie zastavil podľa § 45 ods. 2 Exekučného poriadku bez rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie odňal oprávnenej možnosť realizovať jej procesné oprávnenia. Oprávnený ďalej namietal aj záver súdu prvého stupňa o existencii prekážky rozhodnutej veci v exekučnom konaní. Prekážku veci právoplatne rozhodnutej treba chápať podľa oprávneného tak, že vecou je len autoritatívne rozhodnutie o hmotnoprávných právach a povinnostiach účastníkov konania. Exekučné konanie však nemá vo svojom predmete vec, o ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť. Predstavuje len vykonávacie konanie, ktorého obsahom je nútený výkon už právoplatne rozhodnutej veci. Akékoľvek skončenie exekučného konania preto nie je spôsobilé založiť prekážku rozhodnutej veci. Uvedenému nasvedčuje aj to, že zákonodarca takúto prekážku konania v Exekučnom poriadku nestanovil, na rozdiel napríklad od vady konania litispendencie.

Povinný sa k odvolaniu oprávneného písomne nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť z týchto dôvodov:

V predmetnej veci sa oprávnený návrhom spísaným do zápisnice na exekútorskom úrade JUDr. M. Y., PhD. dňa 21.05.2014, domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymożenie sumy 1.092,06 eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp.zn. SR 1946/06 zo dňa 19.06.2006, ktorý podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť dňa 03.07.2006 a vykonateľnosť dňa 06.07.2006.

Súd prvého stupňa zistil, že oprávnený sa na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp.zn. sp.zn. SR 1946/06 zo dňa 19.06.2006 už domáhal vykonania exekúcie proti povinnej pre vymożenie 1.092,06 Eur s príslušenstvom, ktorá exekučná vec bola vedená na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 9Er/2057/2006. V tejto exekučnej veci súd prvého stupňa vydal uznesenie č.k. 9Er/2057/2006-27 zo dňa 04.04.2012, ktorým bola exekúcia zastavená podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku z dôvodu, že predložený exekučný titul - rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým exekučným titulom pre absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, keď rozhodcovská doložka bola neplatná a toto uznesenie v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2CoE/223/2014-41 zo dňa 06.08.2012 nadobudlo právoplatnosť dňa 20.09.2012.

Uvedené skutočnosti súd prvého stupňa správne právne posúdil podľa § 251 ods. 4 O.s.p. v spojení s § 103, § 104 ods. 1 a § 159 ods. 3 O.s.p. a správne dospel k záveru, že ďalšiemu postupu v predmetnom exekučnom konaní bráni prekážka veci právoplatne rozhodnutej.

Odvolací súd konštatuje, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne on alebo iný súd rozhodol. Prekážka *res iudicata* sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd podmienok konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania bez ďalšieho. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 103 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406634-3406635>>, podľa ktorého kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). V ustanovení § 104 ods. 1 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406637>> je ďalej zakotvené, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Z citovaných ustanovení O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=26&p=22110>> teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, súd skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania.

Z ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=4793422>> je nutné vyodiť, že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového (základného-nachádzacieho) konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania; ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť, a to práve vzhľadom na ustanovenia § 103 a § 104 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406634-3406638>> v spojení s § 251 ods. 4 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=4793422>>. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=26&p=13010>> neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať § 159 ods. 3 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406821>>, ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k existencii vady podmienok konania spočívajúcej v prekážke veci rozhodnutej - *res iudicata* dôjde vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky:

1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté;
2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi;
3. a o tej istej veci.

S ohľadom na celkom jednoznačné závery o podmienkach uvedených vyššie pod bodmi 1. a 2. /exekučné konanie sa podľa § 36 ods. 2 Exekučného poriadku začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie; tými istými účastníkmi exekučného konania sú osoby oprávneného a povinného totožné ako v inom exekučnom konaní, v ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, prípadne ich právny nástupcovia na základe univerzálnej alebo singulárnej sukcesie/ zostáva posúdiť, čo sa v exekučnom konaní rozumie tou istou vecou, ako je vec, o ktorej už bolo v inom exekučnom konaní právoplatne rozhodnuté.

V exekučnom konaní je takouto vecou samotná exekúcia pre vymoženie práva oprávneného na podklade určitého exekučného titulu. Meritórne rozhodnutie o takejto veci má charakter uznesenia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo uznesenia o zastavení exekúcie z dôvodov podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, prípadne z iného dôvodu vyplývajúceho z ustanovení Exekučného poriadku. Nie každé takéto rozhodnutie vo veci však založí prekážku *res iudicata*. Napríklad rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že nebolo preukázané, že exekučný titul nadobudol vykonateľnosť nezakladá prekážku *res iudicata*. Oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na základe tohto istého exekučného titulu a následne môže súdny exekútor opätovne požiadať exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ak exekučný titul medzičasom vykonateľnosť nadobudne, resp. toto bude exekučnému súdu preukázané. Na druhej strane rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že exekučný titul - notárska zápisnica nie je materiálne vykonateľná už prekážku *res iudicata* zakladá a oprávnený už nemôže navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Rovnako je to aj s rozhodnutiami o zastavení exekúcie. Zastavenie exekúcie z niektorého dôvodu prekážku *res iudicata* zakladá a zastavenie exekúcie z iného dôvodu už nie. Napríklad zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie nepredstavuje prekážku veci rozhodnutej a oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie

na podklade toho istého exekučného titulu. Na druhej strane zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku z dôvodu, že po vydaní rozhodnutia /exekučného titulu/ zaniklo právo ním priznané prekážku res iudicata zakladá. Preto vždy keď súd zistí, že medzi tými istými účastníkmi už bolo vedené exekučné konanie, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie vo veci samej, je potrebné skúmať povahu tohto meritórneho rozhodnutia skôr ako sa prijme záver o existencii vady podmienok konania spočívajúcej v prekážke vecí rozhodnutej - res iudicata.

V predmetnej exekučnej veci bolo zistené, že medzi rovnakými účastníkmi /totožným oprávneným a totožným povinným/ bolo už v minulosti vedené exekučné konanie pre vymożenie rovnakého práva oprávneného na podklade rovnakého exekučného titulu. Toto predchádzajúce exekučné konanie skončilo právoplatným uznesením súdu prvého stupňa v spojení s uznesením odvolacieho súdu, ktorým bola exekúcia zastavená podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku z dôvodu, že predložený exekučný titul - rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým exekučným titulom pre absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, keď rozhodcovská doložka bola neplatná.

Podľa názoru odvolacieho súdu uvedený rozpor exekučného titulu so zákonom, ktorý bol dôvodom zastavenia predchádzajúcej exekúcie, nemôže byť nijako konvalidovaný, či reparovaný. Uvedené rozhodnutie o zastavení exekúcie tak pre toto exekučné konanie, ktoré sa začalo medzi rovnakými účastníkmi pre vymożenie rovnakého plnenia, resp. jeho časti na podklade rovnakého exekučného titulu predstavuje prekážku res iudicata. Pokiaľ v totožnej už právoplatne rozhodnutej veci podal oprávnený opätovne návrh na vykonanie exekúcie, v takomto začatom exekučnom konaní nemožno pokračovať a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej vady podmienok konania.

Pokiaľ oprávnený vo svojom odvolaní poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/108/2012 a dôvodí, že v tejto fáze exekučného konania /pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie/ nie je možné exekučné konanie zastaviť bez rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora, uvádza odvolací súd, že táto námietka oprávneného je celkom nedôvodná. Uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo vydané za okolností celkom odlišných od okolností predmetnej exekučnej veci. V exekučnej veci, ktorej sa týka uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bola podaná žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia /bez toho aby medzi tými istými účastníkmi už predtým prebiehalo iné exekučné konanie o vymożenie rovnakého práva na základe rovnakého exekučného titulu/, exekučný súd túto žiadosť spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie a samotným exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom meritórne posúdil a exekučné konanie zastavil z dôvodu, že rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a preto neplatná: Urobil tak bez rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora, čím podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nepripustne „preskočili“ postup podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a že exekučné konanie zastavili podľa § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. v procesnej situácii, v ktorej neboli dané procesné predpoklady pre takýto postup. V uvedenej exekučnej veci teda neexistovala žiadna vada podmienok exekučného konania, ktorá by bránila posúdeniu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia a rozhodnutiu o nej.

V predmetnej exekučnej veci však existencia vady podmienok exekučného konania zistená bola, pričom ide o vadu neodstrániteľnú, ktorá bráni ďalšiemu postupu v exekučnom konaní a teda bráni aj posúdeniu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia a rozhodnutiu o nej. V zmysle § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Exekučný súd má teda povinnosť v každej fáze exekučného konania skúmať splnenie podmienok konania a v prípade ich zistenia, v závislosti od toho, či ide o vadu podmienok odstrániteľnú, či nie, musí náležite procesne reagovať. Súd prvého stupňa preto správne v predmetnej exekučnej veci po zistení existencie neodstrániteľnej vady podmienok konania exekučné konanie zastavil bez toho, aby rozhodoval o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.